32000D0597

NÕUKOGU OTSUS, 29. september 2000, Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta

(2000/597/EÜ, Euratom)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eelkõige selle artiklit 269,

võttes arvesse Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 173,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([2])

võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja arvamust, ([3])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([4])

ning arvestades järgmist:

(1) 24. ja 25. märtsil 1999. aastal Berliinis toimunud kohtumisel jõudis Euroopa Ülemkogu muu hulgas järeldusele, et ühenduste omavahendite süsteem peaks olema õiglane, läbipaistev, tasuv ja lihtne ning põhinema kriteeriumidel, mis parimal viisil väljendavad iga liikmesriigi suutlikkust anda oma panus sellesse süsteemi.

(2) Ühenduste omavahendite süsteem peab tagama ühenduste poliitika korrapäraseks arenguks vajalikud vahendid, võttes arvesse vajadust range eelarvedistsipliini järele.

(3) Euroopa Liidu eelarve ja ühenduste omavahendite jaoks tuleks kasutada parima kvaliteediga andmeid. Euroopa rahvamajanduse arvepidamise süsteemi (edaspidi "ESA 95") rakendamine kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 2223/96 ([5]) parandab rahvamajanduse arvepidamiste andmete mõõtmise kvaliteeti.

(4) Omavahendite puhul on otstarbekas kasutada uusimaid statistikamõisteid ja seepärast määratleda rahvamajanduse kogutoodang (RKT) seoses omavahenditega samaväärsena rahvamajanduse kogutuluga, nagu komisjoni seda teeb ESA 95 rakendamisel kooskõlas määrusega (EÜ) nr 2223/96.

(5) Kui ESA 95 muudatused põhjustavad märkimisväärseid muutusi komisjoni määruse (EÜ) nr 2223/96 kohaselt arvutatud rahvamajanduse kogutulus, on lisaks sellele otstarbekas, et nõukogu otsustab, kas selliseid muudatusi rakendatakse omavahendite puhul.

(6) Vastavalt nõukogu 31. oktoobri 1994. aasta otsusele 94/728/EÜ, Euratom Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta ([6]) sätestati omavahendite maksimaalseks ülemmääraks 1999. aastal 1,27 % ühenduste RKTst turuhindade juures ning kulukohustuste täitmisega seotud assigneeringute üldiseks ülemmääraks 1,335 % ühenduste RKTst.

(7) On otstarbekas kohandada RKT protsendimäärana väljendatud ülemmäärasid pärast käesoleva otsuse jõustumist kohaldatava valemiga, mis kehtestatakse uute ülemmäärade sätestamiseks käesoleva otsuse kohaldamiseks määratletud RKT suhtes, et ühenduste käsutusse antavate finantsvahendite summa ei muutuks.

([1]) EÜT C 274 E, 28.9.1999, lk 39.
([2]) Arvamus on esitatud 17. novembril 1999 (EÜT C 189, 7.7.2000, lk 79).
([3]) EÜT C 310, 28.10.1999, lk 1.
([4]) EÜT C 368, 20.12.1999, lk 16.
([5]) EÜT L 310, 30.11.1996, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 448/98 (EÜT L 58, 27.2.1998, lk 1).
([6]) EÜT L 293, 12.11.1994, lk 9.

(8) Sama meetodit tuleks kasutada ka tulevikus, kui ESA 95 tehakse muudatusi, mis võivad mõjutada RKT taset.

(9) Euroopa Ülemkogu jõudis 24. ja 25. märtsil 1999. aastal Berliinis toimunud kohtumisel järeldusele, et Euroopa Liidu rahastamiseeskirju tuleb muuta järgmiselt, et edaspidi arvesse võtta iga liikmesriigi suutlikkust anda oma panus omavahendite süsteemi ja parandada kehtiva süsteemi pärssivaid aspekte kõige vaesemate liikmesriikide puhul:

— käibemaksu-omavahendite maksimummäära vähendatakse 2002. ja 2003. aastal 1 protsendilt 0,75 protsendini ja alates 2004. aastast 0,50 protsendini,

— liikmesriikide käibemaksubaasi piiratakse ka edaspidi kuni 50 protsendini riigi RKTst.

(10) Euroopa Ülemkogu otsustas 24. ja 25. märtsil 1999. aastal, et on otstarbekas kohandada summat, mille liikmesriigid jätavad endale kulude katteks, mis on seotud Euroopa Liidu eelarvesse makstavate nn traditsiooniliste omavahendite sissenõudmisega.

(11) Eelarveline tasakaalustamatus tuleks korrigeerida ühenduste tegevuse põhisuundadele ettenähtud omavahendeid mõjutamata, kasutades selleks võimaluse korral kulupoliitika vahendeid.

(12) Euroopa Ülemkogu jõudis 24. ja 25. märtsil 1999. aastal järeldusele, et otsuses 88/376/EMÜ, Euratom, [1] kinnitatud otsusega 94/728/EÜ, Euratom, ettenähtud eelarvelise tasakaalustamatuse korrigeerimise arvutamismeetod Ühendkuningriigi kasuks ei hõlma juhuslikku kasu, mis tuleneb finantssüsteemide muutmisest ja ühenduse edaspidisest laienemisest. Samuti vähendatakse "eraldatud kogukulu" laienemise ajal tehtud kohandamisega summa võrra, mis võrdub iga-aastaste laienemiseelsete kulutustega ühinevates riikides, tagades sellega, et hüvitamisele mittekuuluvaid kulusid ei hüvitata ka edaspidi.

(13) Selguse huvides on Ühendkuningriigile võimaldatud eelarvelise tasakaalustamatuse korrigeerimise arvutamist lihtsustatud. Lihtsustamine ei mõjuta selliselt Ühendkuningriigile võimaldatud korrigeerimise summa kindlaksmääramist.

(14) Euroopa Ülemkogu jõudis 24. ja 25. märtsil 1999. aastal järeldusele, et eelarvelise tasakaalustamatuse korrigeerimise rahastamist Ühendkuningriigi kasuks tuleks muuta, et võimaldada Austria, Saksamaa, Madalmaade ja Rootsi rahastamisosa vähendamist 25 protsendini nende tavapärasest osast.

(15) Valuutareservi, edaspidi "EAGGFi valuutareserv", laenutagatisfondi rahastamise reservi ja kolmandatele riikidele hädaabi andmise reservi suhtes kohaldatakse erisätteid.

(16) Komisjon peaks enne 1. jaanuari 2006 tegema omavahendite süsteemi toimimise üldkontrolli, lisades sellele vajaduse korral asjakohased ettepanekud, mille puhul on arvesse võetud kõiki asjaomaseid tegureid, sealhulgas laienemise mõju Euroopa Liidu eelarve rahastamisele, võimalust muuta omavahendite struktuuri uute sõltumatute omavahendite loomisega ja Ühendkuningriigile võimaldatud eelarvelise tasakaalustamatuse korrigeerimist ning Austria, Saksamaa, Madalmaade ja Rootsi osa vähendamist Ühendkuningriigile võimaldatud eelarvelise tasakaalustamatuse rahastamises.

(17) Tuleb ette näha sätted, mis reguleeriksid ülemineku otsusega 94/728/EÜ, Euratom kehtestatud süsteemilt käesoleva otsusega kehtestatavale süsteemile.

(18) Euroopa Ülemkogu jõudis 24. ja 25. märtsil 1999. aastal järeldusele, et käesolevat otsust hakatakse kohaldama 1. jaanuaril 2002,

ON KEHTESTANUD KÄESOLEVAD SÄTTED JA SOOVITAB LIIKMESRIIKIDEL NEED VASTU VÕTTA:

Artikkel 1

Ühendustele eraldatakse omavahendeid järgmistes artiklites sätestatud eeskirjade kohaselt, et tagada Euroopa Liidu eelarve rahastamine kooskõlas Euroopa Ühenduse asutamislepingu (edaspidi "EÜ asutamislepingu") artikliga 269 ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu (edaspidi "Euratomi asutamisleping") artikliga 173.

Olenemata muudest tuludest rahastatakse Euroopa Liidu eelarvet täies mahus ühenduste omavahenditest.

Artikkel 2

1. Järgmisi tulusid käsitatakse Euroopa Liidu eelarvesse kavandatud omavahenditena:

a) impordimaksud, lisatasud, täiendavad summad või hüvitissummad, lisasummad või lisaelemendid ja muud tollimaksud, mille ühenduste institutsioonid on kehtestanud või kehtestavad ühise põllumajanduspoliitika raames kolmandate riikidega kauplemise suhtes, ning osamaksud ja muud suhkruturu ühise korralduse raames sätestatud tollimaksud;

b) ühise tollitariifistiku maksumäärad ja muud tollimaksud, mille ühenduste institutsioonid on kehtestanud või kehtestavad kolmandate riikidega kauplemise suhtes, ning Euroopa Söe- ja Teraseühenduse asutamislepingus käsitletud toodete suhtes kehtestatud tollimaksud;

[1] EÜT L 185, 15.7.1988, lk 24.

c) ühtse määra kohaldamine kõigi liikmesriikide ühtlustatud käibemaksu arvutusbaasi suhtes, mis määratakse kindlaks kooskõlas ühenduse eeskirjadega. Sel eesmärgil arvessevõetav maksubaas ei ületa ühegi liikmesriigi puhul 50 protsenti RKTst vastavalt lõikele 7;

d) kõigi liikmesriikide rahvamajanduse kogutoodangute summa suhtes määra kohaldamine, mis määratakse kindlaks eelarvemenetluse kohaselt kõiki muid tulusid arvesse võttes.

2. Euroopa Liidu eelarvesse kavandatud omavahenditena käsitatakse ka tulusid, mis on saadud võimalikest uutest maksudest, mis on kehtestatud ühise poliitika raames vastavalt EÜ asutamislepingule või Euratomi asutamislepingule tingimusel, et on järgitud EÜ asutamislepingu artiklis 269 või Euratomi asutamislepingu artiklis 173 sätestatud korda.

3. Liikmesriigid jätavad sissenõudmiskuludena endale 25 % lõike 1 punktides a ja b osutatud summadest, mis kehtestatakse pärast 31. detsembrit 2000.

4. Lõike 1 punktis c nimetatud ühtne määr on järgmiste määrade vahe:

a) käibemaksu-omavahendite sissenõudmise maksimaalne määr, milleks on määratud:

2002. ja 2003. aastal 0,75 %,

alates 2004. aastast 0,50 %,

ja

b) määr ("külmutatud määr"), mis on võrdne artiklis 4 osutatud hüvitise ja kõigi liikmesriikide käibemaksubaasi suhtarvuga (mis on kindlaks määratud kooskõlas lõike 1 punktiga c) võttes arvesse asjaolu, et Ühendkuningriik ei osale endale võimaldatud korrigeerimise rahastamises ning Austria, Saksamaa, Madalmaade ja Rootsi osa Ühendkuningriigile võimaldatud korrigeerimise rahastamises on vähendatud ühe neljandikuni tavalisest ulatusest.

5. Lõike 1 punkti d alusel kinnitatud määra kohaldatakse iga liikmesriigi RKT suhtes.

6. Kui eelarveaasta alguseks ei ole eelarvet vastu võetud, jäävad kuni uute määrade jõustumiseni kehtima varasem ühtne käibemaksumäär ja liikmesriikide RKT suhtes kohaldatud määr, olenemata EAGGF valuutareservi, laenutagatisfondi rahastamise reservi ja kolmandatele riikidele hädaabi andmise reservi käsitlevatest sätetest, mis on vastu võetud vastavalt artikli 8 lõikele 2.

7. Käesoleva otsuse kohaldamisel on RKT kõnealuse aasta rahvamajanduse kogutulu turuhindades, nagu komisjon on selle arvutanud ESA 95 rakendamisel kooskõlas määrusega (EÜ) nr 2223/96.

Kui ESA 95 muutmisega peaks kaasnema komisjoni sätestatud rahvamajanduse kogutulu märkimisväärne muutumine, otsustab nõukogu ühehäälselt komisjoni ettepaneku põhjal ning pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga, kas neid muudatusi kohaldatakse käesoleva otsuse rakendamisel.

Artikkel 3

1. Ühendustele maksete assigneeringute katmiseks antavate omavahendite kogusumma ei tohi olla suurem kui teatav protsendimäär liikmesriikide summaarsest RKTst. Komisjon arvutab kõnealuse protsendimäära sajandikkohalise täpsusega 2001. aasta detsembris järgmise valemi põhjal:

$$\text{Maksimaalsed omavahendid} = 1{,}27\,\% \times \frac{1998 + 1999 + 2000 \text{ RKT ESA teine trükk}}{1998 + 1999 + 2000 \text{ RKT ESA 95}}$$

2. Euroopa Liidu üldeelarvesse kantud kulukohustuste täitmisega seotud assigneeringud peavad suurenema korrapäraselt ning selle tulemuseks peab olema kogusumma, mis ei ületa teatavat protsendimäära liikmesriikide summaarsest RKTst. Komisjon arvutab kõnealuse protsendimäära sajandikkohalise täpsusega 2001. aasta detsembris järgmise valemi põhjal:

$$\text{Maksimaalsed kulukohustuste täitmisega seotud assigneeringud} = 1{,}335\,\% \times \frac{1998 + 1999 + 2000 \text{ RKT ESA teine trükk}}{1998 + 1999 + 2000 \text{ RKT ESA 95}}$$

Kulukohustuste täitmisega seotud assigneeringute ja maksete assigneeringute vahelist korrapärast suhet tuleb säilitada, et tagada nende omavaheline kokkusobivus ning võimaldada järgnevatel aastatel järgida lõikes 1 nimetatud ülemmäärasid.

3. Komisjon esitab omavahendite uued ülemmäärad eelarvepädevatele institutsioonidele enne 31. detsembrit 2001.

4. Lõigetes 1 ja 2 kirjeldatud meetodit järgitakse ESA 95 muudatuste puhul, millega kaasnevad RKT taseme muutused.

Artikkel 4

Ühendkuningriigil võimaldatakse korrigeerida eelarvelist tasakaalustamatust.

Korrigeerimine arvutatakse järgmiselt:

a) arvutatakse välja erinevus järgmiste eelnenud eelarveaasta näitajate vahel:

— Ühendkuningriigi protsentuaalne osa piiristamata käibemaksubaasi summast ja

— Ühendkuningriigi protsentuaalne osa eraldatud kogukulust;

b) niiviisi saadud erinevus korrutatakse eraldatud kogukuluga;

c) punkti b tulemus korrutatakse 0,66ga;

d) punkti c tulemusest lahutatakse see, kuidas üleminek piiristatud käibemaksule ja artikli 2 lõike 1 punktis d osutatud maksetele mõjutab Ühendkuningriiki, ehk erinevus järgmiste elementide vahel:

— summa, mida Ühendkuningriik oleks pidanud maksma artikli 2 lõike 1 punktis c ja d osutatud vahenditest rahastatud summade puhul, kui piiristamata arvestusbaaside suhtes oleks kohaldatud ühtset käibemaksumäära, ja

— summad, mida Ühendkuningriik maksab vastavalt artikli 2 lõike 1 punktidele c ja d;

e) alates 2001. aastast lahutatakse punkti d tulemusest netotulu, mida Ühendkuningriik saab johtuvalt sellest, et suureneb artikli 2 lõike 1 punktides a ja b osutatud vahendite protsendimäär, mille liikmesriigid jätavad endale, et katta omavahendite sissenõudmise ja sellega seotud kulud;

f) iga Euroopa Liidu laienemise ajal kohandatakse punkti e tulemust, et vähendada kompensatsioone ja tagada, et enne laienemist hüvitamisele mittekuuluvaid kulusid ei hüvitata ka pärast ühinemist. Kohandamiseks vähendatakse eraldatud kogukulu summa võrra, mis on võrdne iga-aastaste ühinemiseelsete kuludega ühinevates riikides. Kõik selliselt arvutatud summad kantakse üle järgmistesse aastatesse ning neid kohandatakse üks kord aastas, kasutades selleks finantsperspektiivi kohandamisel kasutatavat RKT deflaatorit eurodes.

Artikkel 5

1. Korrigeerimiskulud kannavad teised liikmesriigid järgmise korra kohaselt.

Kulude jaotumine arvutatakse esialgu lähtuvalt iga liikmesriigi osast artikli 2 lõike 1 punktis d nimetatud maksetes, arvestamata Ühendkuningriigi osa; seejärel kohandatakse seda nii, et Austria, Saksamaa, Madalmaade ja Rootsi osa käesoleva arvutuse tulemusel saadavast summast piirduks ühe neljandikuga nende tavapärasest osast.

2. Võimaldamaks Ühendkuningriigile korrigeerimist, vähendatakse makseid, mida ta peab tasuma tulenevalt artikli 2 lõike 1 punktide c ja d kohaldamisest. Teiste liikmesriikide kantud kulud lisatakse maksetele, mida nad peavad tasuma tulenevalt artikli 2 lõike 1 punktide c ja d kohaldamisest iga liikmesriigi suhtes.

3. Komisjon teeb artikli 4 ja käesoleva artikli kohaldamiseks vajalikud arvutused.

4. Kui eelarveaasta alguseks ei ole eelarvet vastu võetud, kohaldatakse Ühendkuningriigile võimaldatavat korrigeerimist ja teiste liikmesriikide kantavaid kulusid nii, nagu on kavandatud viimases lõplikult vastuvõetud eelarves.

Artikkel 6

Artiklis 2 nimetatud tulusid kasutatakse vahet tegemata kõigi eelarvesse kavandatud kulude rahastamiseks. Ühenduste eelarvesse kavandatud EAGGF valuutareservi, laenutagatisfondi rahastamise reservi ja kolmandatele riikidele hädaabi andmise reservi osaliseks või täielikuks katmiseks vajalikke tulusid ei nõuta liikmesriikidelt sisse enne reservide rakendamist. Kõnealuste reservide funktsioneerimist käsitlevad sätted võetakse vajaduse korral vastu artikli 8 lõike 2 kohaselt.

Artikkel 7

Ühenduste eelarveaasta kulusid ületav tulude summa kantakse üle järgnevasse eelarveaastasse.

Võimalikke ülejääke, mis on tekkinud EAGGF tagatisrahastu peatükkidest ülekandmise tõttu, või tagatisfondi välissuhetega seotud meetmetest tulenevat ülejääki, mis on kantud eelarve tulude kontole, käsitatakse omavahenditena.

Artikkel 8

1. Liikmesriigid nõuavad artikli 2 lõike 1 punktides a ja b nimetatud ühenduste omavahendid sisse vastavalt siseriiklikele õigusaktidele, mida kohandatakse vajaduse korral ühenduse eeskirjade nõuete kohaselt.

Komisjon kontrollib regulaarselt siseriiklikke õigusnorme, mis liikmesriigid on talle saatnud, edastab liikmesriikidele kohandused, mida ta peab ühenduse eeskirjade täitmisel vajalikuks, ja annab aru eelarvepädevatele institutsioonidele.

Liikmesriigid annavad artikli 2 lõike 1 punktides a–d ettenähtud vahendid komisjoni käsutusse.

2. Ilma et see piiraks raamatupidamisarvestuse kontrollimist ning nimetatud kontrolli seaduslikkuse ja korrapärasuse inspekteerimist vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 248 ja Euratomi asutamislepingu artikli 160C sätetele — nimetatud kontrollimine ja inspekteerimine käsitlevad peamiselt käibemaksust ja RKTst laekuvate omavahendite baasi kindlaksmääramise siseriiklike süsteemide ja korra usaldusväärsust ja tõhusust — ning ilma et see piiraks EÜ asutamislepingu artikli 279 lõikes c ja Euratomi asutamislepingu artikli 183 punktis c sätestatud inspekteerimise korda, võtab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga ühehäälselt vastu sätted, mida on vaja käesoleva määruse kohaldamiseks ning selleks, et kontrollida artiklites 2 ja 5 nimetatud tulude sissenõudmist, komisjoni käsutusse andmist ja tasumist.

Artikkel 9

Komisjon teeb enne 1. jaanuari 2006 omavahendite süsteemi üldkontrolli, lisades sellele vajaduse korral ettepanekud, mille puhul on arvesse võetud kõiki asjaomaseid tegureid, sealhulgas laienemise mõju eelarve rahastamisele, võimalust muuta omavahendite struktuuri uute sõltumatute omavahendite loomisega ja Ühendkuningriigile võimaldatud eelarvelise tasakaalustamatuse korrigeerimist ning Austria, Saksamaa, Madalmaade ja Rootsi osa vähendamist vastavalt artikli 5 lõikele 1.

Artikkel 10

1. Nõukogu peasekretär teatab liikmesriikidele käesolevast otsusest ja otsus avaldatakse *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Liikmesriigid teatavad nõukogu peasekretärile viivitamata oma põhiseadusest tulenevatest nõuetest lähtuvalt käesoleva otsuse vastuvõtmiseks vajaliku menetluse lõpuleviimisest.

Käesoleva otsus jõustub viimase teises lõigus nimetatud teatamise vastuvõtmisele järgneva kuu esimesel päeval. Käesolev otsus jõustub 1. jaanuaril 2002, välja arvatud artikli 2 lõige 3 ja artikkel 4, mis jõustuvad 1. jaanuaril 2001.

2. a) Otsus 94/728/EÜ, Euratom tunnistatakse alates 1. jaanuarist 2002 kehtetuks, ilma et see piiraks punkti b kohaldamist. Kõiki viiteid nõukogu 21. aprilli 1970. aasta otsusele 70/243 ESTÜ, EMÜ, Euratom liikmesriikide rahaliste osamaksete asendamise kohta ühenduste omavahenditega, [1] nõukogu 7. mai 1985. aasta otsusele 85/257/EMÜ, Euratom ühenduste omavahendite süsteemi kohta, [2] otsusele 88/376/EMÜ, Euratom ja otsusele 94/728/EÜ, Euratom käsitatakse viidetena käesolevale otsusele.

b) Otsuste 88/376/EMÜ, Euratom ja 94/728/EÜ, Euratom artikleid 2, 4 ja 5 kohaldatakse jätkuvalt nende tulude arvutamise ja kohandamise suhtes, mis on saadud kõigi liikmesriikide puhul kehtiva ühtse määra kohaldamisel ühtselt määratletud käibemaksu arvutusbaasi suhtes, mis on olenevalt aastast piiritletud 50–55 protsendiga iga liikmesriigi RKTst, ning Ühendkuningriigile võimaldatud eelarvelise tasakaalustamatuse korrigeerimise arvutamise suhtes ajavahemikuks 1988–2000.

c) Artikli 2 lõike 1 punktides a ja b osutatud summade puhul, mis oleksid kohaldatavate ühenduse eeskirjade kohaselt pidanud olema liikmesriikide käsutuses enne 28. veebruari 2001, jätavad liikmesriigid sissenõudmisekuludena jätkuvalt endale 10 % neist summadest.

Brüssel, 29. september 2000

Nõukogu nimel

eesistuja

L. FABIUS

---

(1) EÜT L 94, 28.4.1970, lk 19.

(2) EÜT L 128, 14.5.1985, lk 15. Otsus on tunnistatud kehtetuks otsusega 88/376/EMÜ, Euratom.